

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23Csp/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117200671
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Boris Vittek
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117200671.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Borisom Vittekom v spore žalobkyne J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. C. XXXX/XX, XXX XX T. proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO 35 805 731 zast. De minimis, spol. s r. o. so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava o určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv a o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

Súd konanie v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv z a s t a v u j e.

V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 700,46 eura s a žaloba z a m i e t a.

Žiadnej zo strán sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 16.01.2017 domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmlúv č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, že predmetné zmluvy sú neplatné, a aby súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 700,46 €.

2. Uviedla, že dňa 21.01.2014 uzatvorila zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver v sume 420 €. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť žalovanému súhrny poplatok za úver spolu s úrokom a službou v sume 361,20 €. Celkovo tak mala zaplatiť sumu 781,20 € v 58 týždenných splátkach po 13,02 €. Súčasťou zmluvy bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa žalovaný zaviazal žalobkyni poskytovať službu, obsahom ktorej bolo aj preberanie hotovosti určenej na úhradu splátok. Žalobkyňa celkovo zaplatila 527,11 € a teda bezdôvodné obohatenie je 107,11 € (celková uhradená suma po odpočítaní istiny).

3. Dňa 27.03.2014 uzatvorila zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver v sume 500 €. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť žalovanému súhrny poplatok za úver spolu s úrokom a službou v sume 430 €. Celkovo tak mala zaplatiť sumu 930 € v 58 týždenných splátkach po 15,05 €. Súčasťou zmluvy bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa žalovaný zaviazal žalobkyni poskytovať službu, obsahom ktorej bolo aj preberanie hotovosti určenej na úhradu splátok. Žalobkyňa celkovo zaplatila 854,48 € a teda bezdôvodné obohatenie je 354,48 € (celková uhradená suma po odpočítaní istiny).

4. Dňa 03.07.2014 uzatvorila zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver v sume 500 €. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť žalovanému súhrny poplatok za úver spolu s úrokom

a službou v sume 415,34 €. Celkovo tak mala zaplatiť sumu 915,34 € v 58 týždenných splátkach po 15,26 €. Súčasťou zmluvy bola aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa žalovaný zaviazal žalobkyni poskytovať službu, obsahom ktorej bolo aj preberanie hotovosti určenej na úhradu splátok. Žalobkyňa celkovo zaplatila 738,87 € a teda bezdôvodné obohatenie je 238,87 € (celková uhradená suma po odpočítaní istiny).

5. Uviedla, že RPMN v zmluvách bola nesprávne uvedená. Ak by žalovaný ponúkal jeho produkt za úrok 73,44% a 86% ročne bol by nepredajný. Bezohľadným spôsobom znejasnil cenu úveru a výška ceny za služby za pre spotrebiteľa neprípustnou a neznámou. Obchodný zástupca žalovaného neupozornil spotrebiteľa na skutočnosť, že by doplnková služba neovplyvnila získanie úveru ako sa uvádza v bode 1.3 zmluvy o službe komfort. Splátky úveru zabezpečoval jednorázovo 1x do týždňa ten istý obchodný zástupca. Spotrebiteľ bol pri každom úvere nútený podpísať Službu komfort. Takéto klamlivé konanie považuje za rozpor s dobrými mravmi. Nie sú žiadne pochybnosti, že klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je v rozpore s dobrými mravmi.

6. Žalobkyňa označil nasledovné listinné dôkazy: evidenciu Karty splátok, vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti platnosti zmlúv, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o zabezpečení splátok.

7. Žalovaný uviedol, že vnáša námietku premlčania. Ďalej uviedol, že žaloba o určenie neplatnosti, bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv je neprípustná, nakoľko nejde o určenie či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“) ako i neprípustná vzhľadom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP, nakoľko žiaden osobitný predpis ich neumožňuje podať. K absencii termínu konečnej splatnosti uviedol, že každá zmluva obsahuje presný a nezameniteľný údaj kedy dôjde ku končenej splatnosti úveru, čo je v nich uvedené tak, že termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň xťého týždňa po dni uzavretia zmluvy. K zmluve o doplnkovej službe uviedol, že táto zmluva nie je v žiadnom prípade podmienkou získania úveru. Nakoľko odplaty za dobrovoľné doplnkové služby nevstupujú do RPMN je RPMN vypočítaná správne. Žalovanému nie je známe prečo by nemal uvedenú službu poskytovať, pričom o uvedenú službu mali zákazníci žalovaného záujem a riadne ju využívali.

8. Žalovaný označil ako dôkazy rozsudky súdnych inštitúcií, stanovisko Národnej banky Slovenska, Slovenskej obchodnej inšpekcie a Ministerstva financií.

9. Žalobkyňa na pojednávaní zobrala žalobu v časti o určenie neplatnosti zmlúv, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úver späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Nakoľko žalobkyňa zobrala žalobu v časti o určenie neplatnosti zmlúv, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru späť, súd konanie zastavil. Predmetom konania tak ostala žaloba v časti o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 700,46 €.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením karty splátok na č. I. 12, na č. I. 13, na č. I. 14, odpoveďou na žiadosť z ministerstva, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č. I. 26, zmluvou o zabezpečení splátok úveru na č. I. 27, zákazníckou kartou na č. I. 28, dodatkom k zmluve o zabezpečení splátok na č. I. 29, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č. I. 30, zmluvou o zabezpečení splátok na č. I. 31, zákazníckou kartou na č. I. 32, dodatkom k zmluve o zabezpečení splátok na č. I. 33, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č. I. 33-37, dodatkom k zmluve o spotrebiteľskom úvere na č. I. 38, zákazníckou kartou na č. I. 39, zmluvou o dobrovoľnej doplnkovej službe na č. I. 40, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č. I. 57 -57, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č. I. 58 -59, zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č. I. 60-63, zmluvou o zabezpečení splátok úveru na č. I. 64, zmluvou o zabezpečení splátok úveru na č. I. 65, zmluvou o zabezpečení splátok úveru na č. I. 67, vylúchom žalobkyne a zistil nasledujúci skutkový stav:

13. Dňa 14.01.2014 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na ktorej základe poskytol žalovaný žalobkyni úver v sume 420 €, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 týždenných splátkach s tým, že prvých 59 splátok bude vo výške 9,42 € a posledná splátka bude v sume 9,12 €. Celkové náklady boli tvorené súčtom

úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok v sadzbe 22,38% ročne je vo výške 60,48 € a poplatok za garantovanú službu bol v sume 84,42 €. Celkové náklady dosiahli tak sumu 564,90 € a RPMN 70,38 %. Priemerná PRMN bola uvedená správne vo výške 45,94%. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru bol uvedený ako siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Poplatok za garantovanú službu ako vyplýva zo zmluvy predstavoval službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením splatnej sumy, podporu prostredníctvom zákaznickej linky, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty, službu poskytnutia karty splátok. V rovnaký deň bola uzavretá zmluva o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobkyni za sumu celkovú sumu 216,30 €, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 týždenných splátkach vo výške 3,60 € (prvá až 59. splátka) a 3,90 € (posledná splátka), poskytnúť službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok. Prevzatie sa bude uskutočňovať v mieste bydliska žalobkyne resp. na inom mieste podľa dohody strán. Z karty splátok má súd preukázané, že na zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvu o zabezpečení splátok žalobkyňa uhradila celkovo sumu 736,39€, pričom posledná úhrada bola vykonaná dňa 15.11.2014.

14. Dňa 20.03.2014 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na ktorej základe poskytol žalovaný žalobkyni úver v sume 500 €, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 týždenných splátkach s tým, že prvých 59 splátok bude vo výške 11,21 € a posledná splátka bude v sume 11,11 €. Celkové náklady boli tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok v sadzbe 22,38% ročne je vo výške 72 € a poplatok za garantovanú službu bol v sume 100,50 €. Celkové náklady dosiahli tak sumu 672,50 € a RPMN 70,38 %. Priemerná PRMN bola uvedená správne vo výške 46,30%. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru bol uvedený ako siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Poplatok za garantovanú službu ako vyplýva zo zmluvy predstavoval službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením splatnej sumy, podporu prostredníctvom zákaznickej linky, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty, službu poskytnutia karty splátok. V rovnaký deň bola uzavretá zmluva o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobkyni za sumu celkovú sumu 257,50 €, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 týždenných splátkach vo výške 4,29 € (prvá až 59. splátka) a 4,39 € (posledná splátka), poskytnúť službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok. Prevzatie sa bude uskutočňovať v mieste bydliska žalobkyne resp. na inom mieste podľa dohody strán. Z karty splátok má súd preukázané, že na zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvu o zabezpečení splátok žalobkyňa uhradila celkovo sumu 854,48 €, pričom posledná úhrada bola vykonaná dňa 15.11.2014.

15. Dňa 03.07.2014 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX., na ktorej základe poskytol žalovaný žalobkyni úver v sume XXX €, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 týždenných splátkach s tým, že prvých 59 splátok bude vo výške 10,97 € a posledná splátka bude v sume 10,61 €. Celkové náklady boli tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok v sadzbe 22% ročne je vo výške 70,28 € a poplatok za garantovanú službu bol v sume 87,56 €. Celkové náklady dosiahli tak sumu 657,84 € a RPMN 63,42 %. Priemerná PRMN bola uvedená správne vo výške 49,67%. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru bol uvedený ako siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Poplatok za garantovanú službu ako vyplýva zo zmluvy predstavoval službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením splatnej sumy, podporu prostredníctvom zákaznickej linky, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty, službu poskytnutia karty splátok. V rovnaký deň bola uzavretá zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobkyni za sumu celkovú sumu 257,50 €, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 60 týždenných splátkach vo výške 4,29 € (prvá až 59. splátka) a 4,39 € (posledná splátka), poskytnúť službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátok. Prevzatie sa bude uskutočňovať v mieste bydliska žalobkyne resp. na inom mieste podľa dohody strán. Z karty splátok má súd preukázané, že na zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvu o zabezpečení splátok žalobkyňa uhradila celkovo sumu 738,87€, pričom posledná úhrada bola vykonaná dňa 15.11.2014.

16. Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy Zmluva o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

23. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

25. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20131001.html>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

29. Podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

30. Podľa § 53 ods. 11 OZ v znení od 23.12.2015 dodávateľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie zmluvy, ktorá súvisí so spotrebiteľskou zmluvou a ktorej predmetom je čo i len sčasti plnenie, ktoré je dodávateľ povinný

podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti poskytovať spotrebiteľovi aj bez takejto zmluvy.

31. Z odôvodnenia pozmeňujúceho návrhu poslancov, ktorým bolo vyššie uvedené znenie § 53 ods. 11 OZ doplnené do návrhu zákona (číslo tlaču v Národnej rade Slovenskej republiky 1684) sa uvádza, že toto ustanovenie sleduje potvrdenie a precizovanie už vtedy daného a z iných právnych noriem na ochranu spotrebiteľa plynúceho zákazu pre dodávateľa uzavierať závislé zmluvy, a to osobitne tie, ktorých predmetom je plnenie, ktoré by mali byť spotrebiteľovi poskytované aj bez týchto záväzkov. Navrhovaná právna úprava reaguje na protiprávne konanie, dané už podľa platného právneho stavu (t.j. pred prijatím tohto ustanovenia), ktorého sa dodávateľia dopúšťajú tým, že predražujú poskytované služby ich osobitným spoplatňovaním a dojednáváním viacerých zmlúv, ktorých predmetom sú niektoré služby, ktoré by mali byť poskytované aj bez takýchto zmlúv a bezodplatne. Ide o ciele protiprávne konanie, ktoré obchádza zákon, znetransparentňuje sa celková cena služieb. Ide najčastejšie o služby poradenstva, vyberania splátok v domácnosti a podobne. Navrhnutou právnou úpravou sa prispeje k zjednodušeniu a zrýchleniu postihovania opísaného konania, ktoré je už aj dosiaľ protiprávne, ale jeho postihovanie bez explicitnej právnej úpravy je dosiaľ málo efektívne a pomerne zdĺhavé.

32. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že na základe zmlúv o spotrebiteľských úveroch zo dňa 14.01.2014, 20.03.2014 a 03.07.2014 žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky a žalobkyňa sa zaviazala ich vrátiť zvýšené o úrok a poplatok v pravidelných mesačných splátkach. Zmluvy spĺňajú náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obchodného zákonníka a záväzkové vzťahy medzi účastníkmi je teda vzťahmi zo zmlúv o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Žalovaný pri uzavieraní zmlúv vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou - spotrebiteľkou a žalovaným. Na predmetnú úverovú zmluvu sa tak vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. a teda zmluva musí obsahovať náležitosti stanovené v § 9 tohto zákona. Súd po preskúmaní veci zistil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.04.2014 neobsahujú všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch vyžadované náležitosti.

33. Predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Citovaný zákon je predpisom verejného práva, ktorý stanovuje práva a povinnosti veriteľa a zároveň následky ich porušenia. Vo vyššie citovanom § 9 ods. 2 zákon stanovuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f). Zmluvy o úvere neobsahujú údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - a to údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru je uvedená ako „termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy“, pričom tento údaj nie je možné považovať za uvedenie termínu konečnej splatnosti, nakoľko ten musí byť uvedený pevným dátumom a tak poskytnúť spotrebiteľovi dostatočne jasný a konkrétny údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Tento údaj nemožno stotožňovať s údajom termín konečnej splatnosti, nakoľko z jazykového výkladu tohto pojmu vyplýva, že musí byť uvedený čas, kedy má byť úver splatný, pričom túto požiadavku spĺňa uvedenie aspoň mesiaca a roku, v ktorom má byť úver podľa zmluvy splatený. Z uvedeného dôvodu, teda z dôvodu, že neobsahuje uvedenie termínu konečnej splatnosti, súd určil, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

34. Navrhovateľovi pritom nič nebránilo, aby v zmluve uviedol presný dátum konečnej splatnosti úveru. K uvedenému vid' napríklad rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/211/2013, prípadne rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C/349/2015 a mnohé iné.

35. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že sankcie za neuviedenie niektorých náležitostí uvádzaných v smernici o spotrebiteľských úveroch musia byť primerané, teda, že nie každé neuviedenie údajov v Zmluve o úvere má viesť k bezúročnosti a bezpoplatkovosti tejto zmluvy. V prípade, ak zákon, ktorý takúto smernicu transponoval nespĺňa takúto požiadavku, je potrebné s ohľadom na to, že do vnútroštátneho práva prevzatá smernica už nemôže mať priamy účinok, sa pokúsiť vyložiť zákon (vnútroštátne právo) v súlade s touto smernicou,

t.j. vykladať zákon eurokonformne. Avšak eurokonformný výklad nie je neobmedzený. Medzou eurokonformného výkladu je rešpekt k všeobecným právnym zásadám, ktoré nemôže eurokonformný výklad porušovať; súd aplikujúci právo sa nemôže uchýliť k eurokonformnému výkladu, ktorý by bol contra legem (rozsudok Súdneho dvora C-268/06 bod 100 a rozhodnutia v bode uvedené). V danej veci zákon o spotrebiteľských úveroch vyslovene pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyžadoval uvedenie aj termínu konečnej splatnosti úveru a celkovej výške úveru, pričom žiadnym výkladom iba výkladom, ktorý by bol contra legem, tj. proti samotnému zneniu zákona, by bolo možné nepovažovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo nie je prípustné, nakoľko by to bolo v rozpore s jasným zrozumiteľným znením zákona, a tým pádom v rozpore s požiadavkou právnej istoty.

36. Vzhľadom k tomu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.04.2015 neobsahuje povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - údaj o termíne konečnej splatnosti úveru považuje sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov.

37. Čo sa týka zmlúv o zabezpečení splátok, je zrejmé, že tie sú závislé od samotných zmlúv o úvere, nakoľko bez nich by poskytovanie služieb ako je vyberanie splátok u žalobkyne nebolo možné, nakoľko bez zmlúv o úvere by žiadne splátky neboli. Cena za tieto služby pritom predstavuje viac ako 51 % poskytnutého úveru. Takto vysoká cena je s ohľadom na službu neprimeraná aj s ohľadom nato, že cena za poštový poukaz, ak by žalobkyňa hradila dlh napríklad na pošte pri hradení sumy do 150 € je 50 centov, teda ak by žalobkyňa platila sumu poštovou poukážkou sama, bez tejto služby, ktorá spočívala vo vyberaní hotovosti zaplatila by pri 60 týždenných splátkach sumu 30 eur, ale nie 257,50 € resp. 216,30 €, v dôsledku čoho táto služba podstatne predražila úver, teda nemožno konštatovať, že by táto služba priniesla žalobkyňi výhody hodné tejto ceny. Za stavu, keď táto zmluva spôsobila viac ako osem násobného predraženie úveru (v porovnaní s platbou s poštovou poukážkou, prípadne internetbankingom), vyhodnotil súd túto službu ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá je zakázaná a preto je zmluva pre rozpor so zákonom neplatná. Je totiž v rozpore s odbornou starostlivosťou, teda čestnou obchodnou praxou takto enormne predražiť úver službou, ktorá spočíva najmä v tom, že hotovosť sa chodí vyberať k žalobkyňi. Čestnej obchodnej praxi zodpovedá nie nadmerné predražovanie spotrebiteľského úveru za služby, ktoré sú inde bežné za podstatne nižšiu cenu a ak nejde o bežné služby musí byť ich hodnota adekvátna k výhodnosti pre klienta, čo v uvedenom prípade nie je splnené, vzhľadom nato, že ak by klient uhradil dlh poukážkou či internetom, čo zjavne nie je problém, by ho to nestálo toľko, než musel vynakladať na túto službu.

38. Súd dodáva, že v súčasnosti je už táto praktika zakázaná výslovne, a to v § 53 ods. 11 OZ (viď odôvodnenie pozmeňujúceho návrhu) čím táto právna úprava jednoznačne precizovala, že túto praktiku je potrebné považovať za nekalú, vzhľadom nato, že je zneužívaná za účelom predražovania úveru za služby, ktoré s ohľadom na ich cenu adekvátnu hodnotu pre spotrebiteľa nemajú, resp. nijak výnimočne nezvýhodňujú klienta spôsobom, ktorý by ospravedlňoval ich cenu.

39. Žalovaný tak od žalobkyne nemohol zo zmluvy o úvere požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky s ohľadom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. a s ohľadom na neplatnosť zmlúv o zabezpečení splátok. Žalobkyňa tak bola povinná vrátiť žalovanému len istinu. Žalobkyňa ako vyplýva z výkazov splátok uhradila žalovanému viac ako istinu, keď istinu preplatila celkovo o 700,46 €. Suma 700,46 € tak predstavuje bezdôvodné obohatenie u žalovaného, nakoľko ide o plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania. V prípade bezdôvodného obohatenia sa právo na jeho vydanie premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. získal. O týchto skutočnostiach sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor. Žalobkyňa mala skutkové vedomosti o tom, že preplatila istinu už dňom jej preplatenia, nakoľko to preukazuje karta splátok. Posledná úhrada bola vykonaná 15.11.2014 a teda bolo potrebné uplatniť nárok na súde do 15.11.2016. Nakoľko žalobkyňa uplatnila nárok až 16.01.2017, uplatnila ho až po uplynutí premlčacej lehoty. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nemožno priznať. Z uvedeného dôvodu súd jej žalobu zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. V konaní bol úspešný žalovaný, nakoľko súd nevyhovel žalobnému návrhu žalobkyne. V danej veci sú tu však dôvody hodné osobitného pre nepriznanie náhrady trov žalovanému. Ako vyplýva z odôvodnenia, nárok žalobkyne bol dôvodný, avšak uplatnila si ho až po uplynutí premlčacej doby. Úvery boli bezúročné a bezpoplatkov ako zmluvy o zabezpečení splátok boli vyhodnotenú za neplatné. Za tohto stavu, keď žalobkyni zabránilo úspechu v spore neskoré uplatnenie žaloby, pričom preukázateľne žalovaný poskytoval svoje služby, ktoré boli vyhodnotenú ako nekalé obchodné praktiky a úvery so zásadnými nedostatkami v dôsledku čoho nemal nárok na úroky ani poplatky, sú tu dôvody pre nepriznanie trov žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.